

9-11 – 3r premi prosa

Autora: Andrea Gutiérrez López

VULL TENIR AMICS

- Socors! Socors! Ajudeu-me!

- Què és això que sento? Qui m'ha despertat?

-Ajuda!- va tornar a sentir la Lucia, que ràpidament es va aixecar i va caminar per la teranyina fins a arribar a veure una petita abella que hi havia quedat atrapada.

La Lucia era una aranyeta peluda, totalment negra.

-Qui ets?

-Sóc la Marta, una abella d'aquell rusc. El veus?

-No. On és?

-Tinc un problema, un gran problema: un ós se l'acaba de menjar. No te'm mengis tu a mi, si us plau!

La Lucia es va parar a pensar. Ella també tenia un problema, no tenia amics. Així que li va dir:

-Tranquil·la, no se't menjaré. Però tu has de fer alguna cosa a canvi.

-Sí, sí, el que tu diguis!- va respondre la Marta. –Què he de fer?

-Ajudar-me a fer amics. I jo t'ajudaré a reconstruir el teu rusc.

-Està bé -va contestar.

Van anar al bosc.

- Aquí hi ha moltíssims animals. Mira, allà hi ha una mosca. Te la presentaré. Hola Susana! Com estàs?

-Molt bé! I tu?

-Molt bé! Et presento la nova amiga: la Lucia.

-Que estàs fent amb aquesta aranya al teu costat? Se't podria menjar!

-No tinguis por, és una aranya bona. -va dir la Marta.

-Hola -li va dir la Lucia.

-Ho... ho... hola -va dir la Susana amb veu tremolosa.

-Ho veus? No et farà res -va dir la Marta.

Quan la Susana va agafar confiança, va cridar a tothom i va dir:

-Animals d'aquest bosc, no tingueu por! La Lucia és una aranya bona.

Tots els animals del bosc s'hi van acostar per conèixer-la. I va fer molts amics.

- Ja està. -Va dir la Marta- Ara has de complir la teva part.

La Lucia es va dirigir cap a l'ós que havia destruït el rusc de les abelles i va dir:

-Si us plau, senyor Os, que podria ajudar a reconstruir el rusc de les abelles que ha destruït?

-Jo? Per què jo? Què no ho pots fer tu?

-Si no ho fas a les bones, ho faràs a les dolentes: si no ho fas, et faré una picada d'aranya!

I l'os, ràpidament va anar a ajudar les abelles a tornar a fer el rusc que havia destruït.

I, d'aquesta manera, la Lucia va fer amics i la Marta i la resta de les abelles van tenir el seu rusc nou.

Aquell bosc s'havia transformat en un lloc on el Sol brillava cada dia, perquè els animals jugaven plegats i intentaven respectar-se els uns als altres. La felicitat, per fi, havia arribat en aquell petit indret.